

לא ראייתו וגוו'. וכיוון שגמצאו בדרכות היללו, אז יורו משפטיך ליעקב וגוו', ישימו קטוורה וגוו'. לשפוך את הרגו ולוֹזֶן שלום. וככליל על מופתך, כדי שהפל יתחשבמו וימצאנו ברכות בכל העולמות, אז - ברוך ה' חילו וגוו'. ואם כל עדת ישראל ישגו ונצלם וגוו'. רבינו שמעוז פתח, ישעה לנו נשים שאננות קמנה שמענה קולי וגוו'. כמה יש לו לאדם להחבורן בכבוד רבונו, כדי שיפציא בריה שלמה לפניו הקדוש ברוך הוא. שפआשר ברא הקדוש ברוך הוא אהת האדים, הויא ברא אותו שלם, כמו שנאמר (קהלת 1) אשר עשה האללים אהת האדים ישר וגוו'. אהת האדים - זכר ונקבה. ונקבה נכללה בזכר, ואז פתוב ישר. אמר בך - ומהה בקשוי חשבנות ובפים.

בא ראה, מנתק פהום רבבה נמצאת רוח נקבה, רוח של כל הרוחות, ובארנו ששמה לילית, והיא נמצאה בראשונה אצל אדים. ובשעה שנברא אדים ונשלם גופו, הוזמנו על אותו הגוף אלף רוחות מצד השמאלי. זה רצח להונס בו, ולא היו יכולים. עד שגער בהם הקדוש ברוך הוא, ואדם היה שוכב גוף בעלי רוח, ומראתו היה יירק, וכל אוטן רוחות סובבות אותו.

באותה שעה ירד ענן אחד ודרחה (וירק) את כל אוטן הרוחות, ובשעה הוז בתיוב, בראשית ויאמר אלהים תוציא הארץ נפש חיה. ותاري בארנו, שנקבה מתعبرת מן הזכר מן אותה נפש של אדם, והוא מוציא אותה הרוח לשב אותה באדם, כלולה בלילה מתרין סטרין פרקה

וביוון דאיתכחו באילין דרגין, כדיין יודו משפטיך ליעקב וגוו', ישימי קטוורה וגוו'. לשכבא ריגוז, ולוֹזֶן שלמא. וככליל על מזבחך, בגין דיתבטמן פלא, וישתבחו בראן בכלחו עלמין, כדיין (דברים לג) ברוך יי' חילו וגוו'.

ואם כל עדת ישראל ישגו ונצלם וגוו'. (ויקרא ז) רבבי שמעוז פתח, ישעה לנו נשים שאננות קמנה שמענה קולי וגוו'. כמה איתליה לבר נש, לאסתכלא ביקרא דמאירה, בגין דישתבח בריה שלים קמיה קדשא בריך הווא, חדד ברא קדשא בריך הווא לבר נש (ד"ט ט"א) ברא ליה שלים, כמה דאתמר, (קהלת 2) אשר עשה האללים אהת האדים ישר וגוו'. אהת האדים דבר ונוקבא. ונוקבא אתכליות בדכורא, וקידין ישר כתיב. לבתר והמה בקשוי חשבנות רבבים.

הא צי, מנוקבא דתהומא רפא עלאה, אשתקחת חד נוקבא רוחתא דכל רוחין, והא אוקימנא לילית שמה. וזהיא אשתקחת בקדמייתא לגבי אדם. ובשעתא דאתברי אדם, ואשתלים גופה, איזדמנן על ההוא גופה אלף רוחין מסטרא דשמאלא. דא בעא לאעלא ביה, ודא בעא לאעלא ביה, ולא הו יכלי, עד דגער בהו קדשא בריך הווא, ואדם היה שכיב גופה בלא רוחה דיליה ירока הוה, וכל אינון רוחין סחרין עליה.

בזהיא שעטה נחית עננא חד, ודרחא (וירק) לכל אינון רוחין. ובשעתה דא כתיב, (בראשית א) ויאמר אלהים תוציא הארץ נפש חייה והא אוקימנא, ונוקבא אתעברת מן דכורא מן ההוא נפש דאדם, והיא אפיקת ההוא רוחא, לנשבא ביה באדם,